

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.97/2009/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi január hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V é g z é s t :

A csalás büntette miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2009. évi május hó 13. napján kihirdetett 3.B.238/2007/105. számú ítéletét **II.r. vádlott** vonatkozásában **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárásban 3.750.- /Háromezer-hétszázötven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet **II.r. vádlott** visel.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság Szombathelyen, 2009. február hó 12 és május 13. napján - a vádlottak távollétében - tartott tárgyalások alapján meghozott, és 2009. május hó 13. napján kihirdetett 3.B.238/2007/105. számú ítéletével

I.r. és II.r. vádlottakat társtettesként elkövetett, különösen nagy kárt okozó csalás büntetében mondta ki bűnösnek, ezért I.r. vádlottat 5 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra, II.r. vádlottat 4 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség egy részének megfizetésére egyetemlegesen és külön-külön kötelezte a vádlottakat, a fennmaradó 115.400.-Ft bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen II.r. vádlott védője védenca felmentése érdekében jelentett be fellebbezést.

I.r. vádlott vonatkozásában a megyei bíróság ítélete - fellebbezés hiányában - az első fokú eljárásban jogerőre emelkedett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.269/2008/3-I. számú átiratában és képviselője a másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a védő fellebbezését alaptalannak tartotta és az első fokú ítélet helybenhagyását a megalapozott tényállás kismértékű kiegészítésével indítványozta. A megyei bíróság eljárásával, a bizonyítékok értékelésével, a fellebbezéssel érintett vádlott bűnösségére vont következtetéssel és a cselekmény jogi minősítésével, a vele szemben kiszabott büntetéssel, valamint a járulékos döntéssel egyetértett, és szükségesnek tartotta a tényállásban rögzíteni, hogy a „vételi jog alapját egy, II.r. vádlott által a társaságnak nyújtott, 70.000.000 forintos tagi kölcsön jelentette. „

A vádlott védője az ítéletábra nyilvános ülésén a felmentés érdekében bejelentett fellebbezést arra figyelemmel, hogy - álláspontja szerint - a csalás törvényi tényállása nem valósult meg, fenntartotta. Perbeszédében csatlakozott védeence védekezéshez, és beadványaiban általa megfogalmazott észrevételeit alapul véve, indítványozta az elsőfokú ítélet felülbírálatát.

Az ítéletábra II.r. vádlott javára bejelentett fellebbezés alapján a Be. 349.§ /1/. bekezdésének megfelelően a fellebbező vádlottat érintő körben, a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Vas Megyei Bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint. Ennek során a felmentésre irányuló védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak.

Az elsőfokú ítélet felülbírálata során az ítéletábra elsődlegesen azt állapította meg, hogy a megyei bíróság az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással lévő eljárási vagy megalapozatlansági hibát nem vétett.

Az eljárás törvényességével összefüggő kérdések körében osztotta az ítéletábra a megyei bíróság azon álláspontját, amely szerint, a nyomozás során beszerzett bizonyítékok felhasználhatók voltak a bírósági eljárásban, mivel az ORFK Bűnügyi Főigazgatóság Nemzeti Nyomozó Irodája által tett feljelentés alapján, törvényesen került sor a jelen ügy kapcsán vádlottakkal szemben, a nyomozás elrendelésére. A büntető ügyek tárgya egymástól elkülönült, az ügyek nem fedték át egymást, ezért a vádlottak eljárásjogi kifogásai a más ügyekben ellenük már korábban befejezett nyomozásra és vádemelésre hivatkozással, az elsőfokú ítéletben kifejteteknek megfelelően nem voltak alaposak.

A megyei bíróság az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges körben és mélységben felvett bizonyítás során eljárásjogi szabályt nem sértett. Ügyfelderítési kötelezettségét is teljesítette, amikor a bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolódó,

releváns tényeket az ítéletben rögzítette. A nyomozó hatóság, valamint a bíróság által törvényesen beszerzett bizonyítékok egyenként és összességükben való perrendszerű értékeléséről, mérlegelési tevékenységéről számot adott. Vizsgálta és megindokolta, hogy a vádlottaknak azokat az érdemi védekezéseit, amelyeket az okirati bizonyítékként figyelembe vett beadványaik tartalmaznak, miért nem tartotta elfogadhatónak és a rendelkezésre álló bizonyítékok azokat mennyiben cáfolták meg. A bizonyítékok értékelésének megengedett módja, ha a bíróság a bűnösség megállapításának alapjául szolgáló tényeket a vádlottak vallomása nélkül, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján állapítja meg. Ehhez szükséges, hogy gondosan megvizsgáljon és felhasználjon minden olyan bizonyítási eszközt, amely a vád tárgyává tett cselekményben való bűnösség szempontjából jelentős.

A Vas Megyei Bíróság ennek megfelelően járt el, amikor a tényállás alapos és hiánytalan tisztázása érdekében nem csak a nyomozás során feltárt személyi és okirati bizonyítékokat, szakvéleményt használt fel, hanem kiegészítő szakértői véleményeket, okiratokat szerzett be, és további tanú meghallgatást foganatosított. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozottan állapította meg, hogy a vádlottak cégben való részvételének ideje alatt a sértett kft. számláján nagyobb összegű kézpénz csak a kastély felújításra elnyert pályázati összeg folyósításakor szerepelt, amit I.r. vádlott felvett, más, dokumentálható befizetést a kft. javára a könyvelési anyagok nem tartalmaznak, bizonyítottan II.r. vádlott sem rendelkezett semmilyen nagyobb összegű pénzforrással ahhoz, hogy a kastély ellenértékét bármilyen módon kifizethesse.

A tényállást az elsőfokú bíróság alapvetően a tárgyaláson közvetlenül meghallgatott **T2 tanú** vallomására alapította, aki ugyanekkor tisztázta és pontosította a 19,6%-os üzletrészenek eladása kérdésében édesapja, **T1 tanú** jogsegély útján beszerzett írásbeli vallomása és a sajátja között fennálló eltérést. A cégtulajdonosok által elmondottakat **T3** és **T4** tanúk megerősítették. A személyi és okirati bizonyítékok alapján megalapozottan lehetett a tényállásban rögzíteni, hogy az olasz állampolgárságú tanúk a kastély értékesítésének meghirdetésekor kerültek kapcsolatba a vádlottakkal. Az állami támogatással történő felújítás és az ingatlan hasznosításának érdekében felajánlott vádlotti segítségben bízva, három millió forint ellenében II.r. vádlott résztulajdonossá, míg I.r. vádlott ügyvezetővé vált a cégben. A külföldi tanúk egybehangzóan nyilatkozták, hogy vádlottaknak a kastélyt nem adták el, a kastély felújításához 70.000.000.- forintos tagi kölcsön befizetésére nem került sor, a vételi jogot alapító szerződés megkötéséhez nem járultak hozzá.

Gazdasági társaság esetében a számviteli szabályok csak az okirattal bizonylatolt gazdasági eseményt tekintik vagyonszerűségét érintő ügyletnek, ilyen bizonylatolt tagi kölcsön befizetés realizálását a társaság könyveiben az igazságügyi könyvszakértő nem tárt fel, és a társaság pénzforgalmi adatai is kizárták, hogy ez az összeg a társaság rendelkezésére állt. Ezen kívül, a kft. a kastélyfelújításához építési engedéllyel és a pályázat benyújtásakor önerővel sem rendelkezett, az építési vállalkozó felé fennálló adósságát sem fizette ki I.r. vádlott. Jelentősége volt az ügyben a Pesti Központi

Kerületi Bíróságon folyamatban lévő ügyben benyújtott vádirat adatainak is, mivel abban a vádhatóság a jelen ügyben érintett kft. nevében benyújtott pályázathoz szükséges önerő hiányát és annak hamis igazolását tette vád tárgyává.

A vádlottak nyomozás során benyújtott panaszbeadványaiban és az elsőfokú bírósági eljárás alkalmával tett észrevételeivel szemben tehát az első fokú bíróság a bizonyítékok körütekintő értékelésével helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a **Kft.** részére ténylegesen nem történt tagi kölcsön befizetés II.r. vádlott részéről, illetve I.r. vádlott, mint ügyvezető a társaság tulajdonában álló kastély épület értékesítésére a társasági szerződés, vagy taggyűlési felhatalmazás hiányában jogosultsággal nem rendelkezett.

Az első fokú bíróság ítéletének tényállása a bizonyítás eredményeként megalapozott, az ügy eldöntése szempontjából lényeges tényekre kiterjedően tartalmazza mindazokat az adatokat, amelyekből okszerűen vonható le az a következtetés, hogy a vádlottak a **Kft.** tulajdonában álló műemlék kastély tulajdonjogát II.r. vádlott nevére jogosulatlanul és ellenérték nélkül szerezték meg, magatartásukkal 80.000.000.-Ft kárt okoztak, amely csak külön polgári peres eljárásban, az eredeti állapot visszaállításának elrendelésével térült meg.

Az ítélet tábla számára a másodfokú felülbírálat során a Be.352.§./1/ bekezdése szerint irányadó és hiánytalan tényállás további kiegészítésre nem szorul.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg mindkét vádlott bűnösségét és nem tévedett a cselekményeik jogi minősítésénél sem. A védelemnek az az álláspontja, hogy II.r. vádlott a csalás bűncselekményének törvényi tényállását nem valósította meg, ezért őt bűncselekmény hiányában az ellene emelt vád alól fel kellene menteni, nem vezetett eredményre.

A Btk. 318. §-ában írt csalás elkövetési magatartása a tévedésbe ejtés vagy tévedésben tartás. A II.r. vádlott az ingatlanhoz kapcsolódó jogtalan haszonszerzési célzattal szereztet a sértett gazdasági társaságban a tulajdonrészt, I.r. vádlottat ugyancsak a jogtalan haszonszerzés célzat vezette az ügyvezetői tisztsége betöltésekor. Az egymás között, taggyűlési felhatalmazás hiányában kötött szerződések alapján a kastély tulajdonjog-változásának bejegyzése ugyanis nem történhetett volna meg, ha a kft. eredeti tulajdonosait az ingatlan felújítására és értékesítésére irányuló segítő szándékukat illetően nem tartják tévedésben. A jogtalan haszonszerzési célzattal és a vádlottak megtévesztő magatartása következtében bejegyzett tulajdonosváltozáshoz, mint károkozáshoz kapcsolódó elkövetési magatartás megfelel a Btk. különös részében írt csalás tényállási elemeinek, mivel kétséget kizáróan bizonyított, - amint azt az első fokú bíróság ítéletének indokolásában helyesen megállapította-, hogy a vételi jogot alapító szerződést a tulajdonostársak tudta és felhatalmazása nélkül kötötték meg. II.r. vádlott védekezésével szemben tehát az eljárás adatai nem támasztották alá, hogy részéről a vételi jog alapjául szolgáló tagi kölcsön nyújtása a valóságban megtörtént, vagy nagyobb összegű készpénzt adott a társaság

működéséhez szükséges költségek fedezésére. A felmentését célzó védői fellebbezés nem vezetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket hiánytalanul feltárta és súlyuk szerint értékelte, azok kiegészítésre nem szorulnak. A felmentésre irányuló fellebbezés keretein belül vizsgálta az ítélőtábla a kiszabott büntetés mértékét, azonban annak enyhítésére sem látott módot. A jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt elkövető vádlottal szemben az első fokú ítéletben kiszabott fő- és mellékbüntetés igazodik az értékelt bűnösségi körülményekhez, a vádlott bűnösségének fokához. Ennél enyhébb joghátrány alkalmazása a büntetési célokat érvényesülést nem szolgálná.

Helyesen döntött a megyei bíróság, amikor a vagyonekbevételekre vonatkozó rendelkezést az okozott kár megtérülése miatt mellőzte, és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezése is törvényes.

Az első fokú ítéletet - amelynek valamennyi rendelkezése törvényes és megalapozott -, az ítélőtábla a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az ítélőtábla a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amely II.r. vádlott kirendelt védőjének díjával kapcsolatban merült fel.

G y ő r , 2010. január hó 18. napján.

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

A jelen végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2009. évi május hó 13. napján kihirdetett 3.B.238/2007/105. számú ítélete II.r. vádlottal szemben a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2010. január hó 18. napján.

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó